

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

26 aprilie 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte – Petru Ursache,

Judecătorii – Petru Moraru și Ghenadie Nicolaev,

examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de avocatul Guzun Vladimir în numele inculpatului și de inculpat, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Ialoveni din 27 iunie 2016 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 26 octombrie 2016, în cauza penală în privința lui

Morari Stanislav xxxxxxxxxx, născut la xx xxxxxx
xxxx, originar x. xxxxxxxx, xxxx xxxxxxxx, domiciliat
xxx. xxxxxxxx xx. xxxxxxxx, xx, xx. xxx

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 25.02.2015 – 27.06.2016;

Instanța de apel: 21.07.2016 – 26.10.2016;

Instanța de recurs: 30.01.2017 – 26.04.2017.

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătoriei Ialoveni din 27 iunie 2016, Morari Stanislav a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 42 alin. (5), 324 alin. (2) lit. c) Cod penal, la 5 (cinci) ani închisoare cu amendă în mărime de 7000 (șapte mii) unități convenționale, echivalentul a 140000 (una sută patruzeci mii) lei, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții publice pe termen de 7 (șapte) ani, iar în temeiul art. 90 Cod penal, executarea pedepsei închisorii a fost suspendată condiționat pentru perioada de probațiune de 2 (doi) ani.

Prin aceeași sentință a fost condamnat și Cerniciuc Iuri xxxxxx, însă în privința acestuia sentința nu a fost contestată.

2. Pentru pronunțarea sentinței, prima instanță a constatat în fapt, că Morari Stanislav, împreună cu altă persoană, activând în calitate de inspector al Serviciului supraveghere tehnică și accidente rutiere al Secției securitate publică IP Ialoveni, al IGP MAI R. Moldova, fiind în conformitate cu prevederile art. 123 alin. (2) Cod penal, persoană publică, având în virtutea acestei funcții permanent drepturi și obligații în vederea exercitării funcțiilor autorității publice, acceptând benevol restricțiile impuse de actele normative pentru a nu fi săvârșite acțiuni ce pot conduce la folosirea situației de serviciu și a autorității sale în interese personale, de grup și în alte interese decât cele de serviciu, contrar prevederilor art. 22 alin. (1) lit. a), b), d), f), g) Legea nr. 158-XVI din 04 iulie 2008 „Cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public”,

art. 4 Legea nr. 320 din 27 decembrie 2012 „Cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului”, a săvârșit infracțiunea de corupere pasivă în următoarele circumstanțe.

La 14 decembrie 2014, aflându-se în or. Ialoveni, în apropierea stației PECO a SRL „Ghervas Petrol”, amplasată pe adresa str. Testimițeanu, 7, fiind în exercițiul funcțiunii, aproximativ la ora 07:00 colaboratorul de poliție Morari Stanislav, a stopat automobilul model „Nissan Micra”, n/î IL BE 071, la volanul căreia se afla cet. Drangoi Mihai.

Deoarece a apărut suspiciunea că Drangoi Mihai este în stare de ebrietate, acesta a fost supus controlului de către cealaltă persoană, prin propunerea acestuia de a expira aer în alcotestul model „Drager”, ceea ce ultimul a efectuat.

În continuare, fără a-i prezenta lui Drangoi Mihai rezultatul constatat la alcotest, cealaltă persoană i-a comunicat că acesta este în stare de ebrietate.

La rândul său, Drangoi Mihai a comunicat celeilalte persoane, că nu a servit careva băuturi alcoolice în acea zi, iar persoana respectivă i-a solicitat lui Drangoi Mihai să scrie pe o filă A4 că refuză să fie supus expertizei narcologice cu prelevarea mostrelor de sânge în vederea stabilirii gradului de ebrietate, ceea ce Drangoi Mihai a și făcut.

Tot atunci, cealaltă persoană a extorcat de la Drangoi Mihai suma de 300 euro pentru a nu documenta cazul și a nu întocmi procesul-verbal cu privire la contravenție.

Obținând acordul acestuia, Morari Stanislav și cealaltă persoană i-au permis lui Drangoi Mihai să se deplaseze la domiciliu pentru a aduce suma de bani extorcată, urmând conform indicațiilor telefonice primite de la cealaltă persoană, ca suma de bani să fie transmisă operatorului stației de alimentare PECO a SRL „Ghervas Petrol” din or. Ialoveni.

Ulterior, aproximativ la ora 14:00, Drangoi Mihai s-a deplasat la stația de alimentare PECO a SRL „Ghervas Petrol” din or. Ialoveni, și acolo, sub controlul CNA a transmis cet. Ursu Sergiu - operator la această stație, suma de 300 euro în bancnote cu nominalul de 50 euro fiecare cu seriile și numerele P33983866144, P10673958232, V34907170423, V42846090583, P30803689009, V36703884757, echivalentul conform cursului oficial al BNM la data săvârșirii infracțiunii, a sumei de 5737,41 lei, bani extorcați anterior de către Morari Stanislav și cealaltă persoană.

Apoi, Ursu Sergiu l-a telefonat pe Morari Stanislav comunicându-i că banii i-au fost transmiși.

În scurt timp, la stație, conform înțelegerii prealabile avute cu cealaltă persoană, la stația PECO menționată a venit Morari Stanislav la volanul automobilului model „Opel Astra”, n/î C QP 806, pentru a lua banii lăsați acolo de către Drangoi Mihai.

Când Ursu Sergiu s-a apropiat de automobil și a dorit să îi transmită mijloacele bănești în sumă de 300 euro, Morari Stanislav i-a comunicat acestuia să păstreze la el un timp aceste mijloace bănești.

3. Avocatul Guzun Vladimir în numele inculpatului a contestat sentința cu apel solicitând casarea acesteia cu pronunțarea unei hotărâri de achitare.

În argumentarea apelului apărarea a invocat, că:

- prima instanță a admis spre examinare probe care au fost administrate cu încălcarea procedurii;

- numele și prenumele lui Morari Stanislav greșit a fost indicat în actele procesuale, iar ulterior de către CNA, Procuror și de judecătorul de instrucție prin încheierea nr. 11-530/2015 din 11 februarie 2015 au fost corectate erorile, și anume substituirea și corectarea numelui și prenumelui Morari Stanislav, ca fiind indicat greșit;

- inculpatul Morari Stanislav și apărătorul acestuia au înaintat demers privind anularea actelor de procedură cum ar fi: ordonanța de pornire a urmăririi penale din 14 decembrie 2014 înregistrată la ora 17:00, procesul-verbal de primire a plângerii, cererea lui Drangoi Mihai de primire a banilor, procesele-verbale de la filele dosarului - 6, 7, 21, 23, 25, 28, 30-33, vol.I; ordonanțele din 14 decembrie 2015-f.d. 21-23, vol.I;

- din lipsa participăției vine și încadrarea juridică eronată de către prima instanță în baza art. art. 42 alin. (5), 324 alin. (2) lit. c) Cod penal, pe când semnele art. 42 alin. (5) Cod penal lipsesc faptic în acțiunile lui Morari Stanislav;

- în sentință a fost afirmat eronat că Morari Stanislav era persoana care urma să preia banii extorcați de cealaltă persoană, pentru ca ulterior să fie transmiși acestuia, deoarece afirmația este numai o presupunere a instanței;

- prima instanță și-a întemeiat sentința pe presupuneri prin fraza „*să tacă că vorbește prea mult*”, care nu se referă la adresarea lui Morari Stanislav la cei doi copii ai săi care se aflau în automobil, dar se referă la Ursu Sergiu, iar fraza „*să țină până când la el acești bani*” care se referă la faptul că pentru alimentarea cu benzină Morari Stanislav a achitat 100 lei și nu avea nevoie de banii lui Ursu Sergiu;

- inculpatul Morari Stanislav nu este individualizat ca subiect la infracțiunii incriminate.

3.1. Inculpatul a contestat sentința cu apel solicitând casarea acesteia, cu pronunțarea unei hotărâri de achitare.

În motivarea cerințelor sale a invocat următoarele aspecte:

- la faza urmăririi penale, atât el cât și apărătorul au solicitat efectuarea confruntării dintre Morari Stanislav, Drangoi Mihai și Ursu Sergiu, demers care a fost respins;

- în partea constatatoare a sentinței se arată că, acționând împreună și de comun acord au săvârșit infracțiunea, însă acest fapt nu a fost probat;

- din materialele cauzei și audierea participanților nu rezultă care a fost rolul lui Morari Stanislav în săvârșirea infracțiunii;

- prima instanță în scopul întăririi probațiunii a indicat că Drangoi Mihai sub controlul CNA, aproximativ la ora 14:00 a transmis lui Ursu Sergiu suma de 300 euro, mijloace bănești extorcate de Morari Stanislav și cealaltă persoană, dar nu este clar de ce nu cealaltă persoană și Morari Stanislav;

- prima instanță în sentință a indicat că vina lui Morari Stanislav se dovedește prin declarațiile martorilor Drangoi Mihai, Drangoi Zinaida, Ursu Sergiu, dar nici unul din acești martori nu a declarat că inculpatul ar fi săvârșit vreo acțiune de a primi bani sau la complicitatea acestuia.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 26 octombrie 2016, au fost respinse ca nefondate apelurile declarate și menținută sentința.

4.1. Pentru pronunțarea soluției nominalizate instanța de apel a reținut, că deși inculpatul Morari Stanislav nu a recunoscut vina, totuși vinovăția acestuia se dovedește prin următoarele probe: declarațiile martorilor Drangoi Mihai (f.d. 158-162, vol.II); Drangoi Zinaida (f.d. 151-152, vol.II); Ursu Sergiu (f.d. 153-157, vol.II), precum și prin probele materiale: procesul-verbal din 14 decembrie 2014 înregistrat la ora 11:45, prin care se confirmă că Drangoi Mihai în ziua respectivă s-a adresat la CNA pe faptul extorcării de către un echipaj al INP din or. Ialoveni a sumei de 300 euro (f.d. 4-6, vol.I); procesul-verbal privind efectuarea măsurii speciale de investigații - controlul transiterii banilor din 15 decembrie 2014 (f.d. 23, vol.I); procesul-verbal privind examinarea

bancnotelor din 14 decembrie 2014 (f.d. 24, vol. I); procesul-verbal privind efectuarea urmării vizuale din 15 decembrie 2014 (f.d. 26, vol.I); procesul-verbal privind interceptarea și înregistrarea comunicărilor din 15 decembrie 2014 efectuate între Drangoi Mihai - Cerniciuc Iuri (stenograma din 14 decembrie 2014, ora 13:13, f.d. 30, vol.I), Drangoi Mihai - Ursu Sergiu (stenograma din 14 decembrie 2014, ora 14:11, f.d. 31, vol.I), Morari Stanislav - Ursu Sergiu (stenograma din 14 decembrie 2014, ora 14:47 f.d. 33, vol.I); procesul-verbal de percheziție corporală din 14 decembrie 2014 a lui Ursu Sergiu, operatorului stației PECO a SRL „Ghervas Petrol” amplasată pe adresa str. Testimițeanu, 7, or. Ialoveni Ursu Sergiu (f.d. 43-44, vol.I); procesul-verbal de percheziție corporală din 14 decembrie 2014 a cet. Morari Stanislav și automobilul acestuia model „Opel Astra”, n/î C QP 806, în rezultatul căreia a fost depistat și ridicat telefonul mobil model „Nokia X2” de culoare neagră cu IMEI 1 nr. 1353695055855142 și IMEI 2 cu nr. 353695055855159 în care se conțineau două cartele SIM (f.d. 53, vol.I); procesul-verbal din 19 ianuarie 2015 prin care a fost cercetat telefonul ridicat de la Morari Stansilav model „Nokia X2” de culoare neagră cu IMEI 1 nr. 1353695055855142 și IMEI 2 cu nr. 353695055855159 în care se conțineau 2 cartele SIM cu nr. xxxxxxxx și nr. xxxxxxxx (f.d. 63-64, vol.I); raportul de expertiză nr. 311 din 15 decembrie 2014 (f.d. 72-79, vol.I); descifrările convorbirilor telefonice ridicate prin procesul-verbal de ridicare din 13 ianuarie 2015 (f.d. 85-97, vol.I); descifrările convorbirilor telefonice (intrare/ieșire) purtate de către abonații SA „Orange Moldova” nr. xxxxxxxx ce aparține cet. Ursu Sergiu, nr. xxxxxxxx, utilizat de cet. Drangoi Mihai, nr. xxxxxxxx utilizat de Morari Stanislav, pentru 14 decembrie 2014, ce confirmă apelurile efectuate între Drangoi Mihai, Ursu Sergiu și Morari Stanislav, ridicate prin procesul-verbal din 13 ianuarie 2015 (f.d. 100-123, vol.I); analiza operațională întocmită de CNA, unde sunt indicate schematic legăturile între figuranți, schemele cronologice ale apelurilor telefonice și schemele derulării cronologice a evenimentelor, între Drangoi Mihai, Ursu Sergiu, Morari Stanislav și Cerniciuc Iuri, la 14 decembrie 2014 (f.d. 128-135, vol.I); scrisoarea nr. 227 din 12 ianuarie 2015 a IP Ialoveni, prin care se constată că la 13 decembrie 2014 spre 14 decembrie 2014, conform graficului serviciului diurn a grupeii operative a IP Ialoveni pentru luna decembrie 2014, au fost de serviciu inspectorii Serviciului supraveghere tehnică și accidente rutiere al SSP Morari Stanislav și Cerniciuc Iuri, care nu au întocmit careva procese-verbale contravenționale pe numele cet. Drangoi Mihai, ce conducea mijlocul de transport model „Nissan Micra”, n/î IL BE 071 (f.d. 140, vol.I).

Așadar, instanța de apel a reținut că prima instanță corect a apreciat probele administrate la cauza penală din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității acestora, care prin coroborare dovedesc vinovăția inculpatului Morari Stanislav în săvârșirea infracțiunii incriminate.

Din probatoriul administrat instanța de apel a constatat că, Morari Stanislav, activând în calitate de inspector al Serviciului supraveghere tehnică și accidente rutiere al Secției securitate publică al IP Ialoveni IGP MAI R. Moldova, împreună cu o altă persoană, care a pretins prin extorcare, iar Morari Stanislav în calitate de complice, de la Drangoi Mihai, prin intermediul lui Ursu Sergiu, mijloace financiare în sumă de 300 euro, pentru a nu documenta faptul conducerii de către Drangoi Mihai a mijlocului de transport în stare de ebrietate.

Instanța de apel a reținut din probele administrate la cauza penală că,

Morari Stanislav nu a extorcat mijloace bănești de la Drangoi Mihai, însă din schema convorbirilor telefonice s-a dovedit că Morari Stanislav era persoana care urma să preia banii extorcați anterior de către cealaltă persoană.

Astfel, instanța de apel a apreciat că vinovăția inculpatului Morari Stanislav în săvârșirea faptei infracționale se dovedește prin declarațiile martorului Drangoi Mihai care coroborează cu declarațiile martorilor Drangoi Zinaida și Ursu Sergiu.

Din conținutul procesului-verbal privind efectuarea măsurii speciale de investigații - controlul transmiterii banilor din 15 decembrie 2014, instanța de apel a reținut că, la 14 decembrie 2014, Drangoi Mihai s-a deplasat la stația de alimentare cu petrol unde s-a întâlnit cu Ursu Sergiu și după câteva minute de discuții Drangoi Mihai i-a înmănat lui Ursu Sergiu suma de 300 euro, explicându-i că suma dată urmează să o transmită colaboratorilor de poliție din cadrul IP Ialoveni.

După care Ursu Sergiu l-a telefonat pe Morari Stanislav comunicându-i că banii i-au fost transmiși și în scurt timp la stație a venit Morari Stanislav.

Când Ursu Sergiu s-a apropiat de automobil și a dorit să-i transmită mijloacele bănești în sumă de 300 euro oferite acestuia de Drangoi Mihai, Morari Stanislav i-a comunicat acestuia să păstreze la el un timp aceste mijloace bănești.

Instanța de apel a respins poziția inculpatului Morari Stanislav și a avocatului acestuia precum că, inculpatul nu a cunoscut despre bani, iar din discuția telefonică cu Ursu Sergiu nu a auzit nimic, din cauza copiilor din mașină, deoarece din aprecierea prin coroborare a probelor administrate la cauza penală rezultă că, Morari Stanislav cunoștea despre faptul că urma să preia acești bani de la cineva de la stația PECO, identificându-l pe Ursu Sergiu în cadrul convorbirilor telefonice.

În acest context, instanța de apel a notat că, din conținutul procesului-verbal privind efectuarea măsurii speciale de investigații - controlul transmiterii banilor din 15 decembrie 2014 s-a constatat că, după ce Drangoi Mihai i-a transmis lui Ursu Sergiu suma de 300 euro, iar ultimul l-a telefonat pe Morari Stanislav comunicându-i că banii i-a fost transmiși, în scurt timp la stație a venit Morari Stanislav.

Respectiv, atunci când inculpatului Morari Stanislav i-a fost comunicat de către Ursu Sergiu că cineva i-a adus banii, acesta i-a spus să tacă că vorbește prea mult, iar la fața locului i-a comunicat martorului să țină până când la el acești bani.

Instanța de apel a mai reținut că, martorul Ursu Sergiu fiind audiat la faza urmăririi penale a indicat că, de el s-a apropiat Morari Stanislav care i-a comunicat că o să se apropie un cetățean și o să aducă „ruble”, însă ce sumă de bani concret nu i-a comunicat. După ce a primit suma de 300 euro l-a telefonat pe Morari Stanislav, căruia i-a spus că a primit banii, iar ultimul i-a comunicat că timp de 5-7 minute o să se apropie. În timpul în care s-a apropiat de Morari Stanislav pentru a-i transmite suma de 300 euro, acesta i-a comunicat să țină banii până ce la el, iar ulterior de ei s-au apropiat colaboratorii CNA.

În ceea ce privește modificarea declarațiilor martorului Ursu Sergiu date în cadrul primei instanțe precum că, a fost impus să-i sune lui Morari Stanislav și că ultimul pur și simplu a refuzat să i-a banii, instanța de apel a menționat că aceste declarații urmează a fi apreciate critic, deoarece nu au suport probator, nu pot fi apreciate prin coroborare cu alte probe, respectiv, au fost date cu scopul de a distorsiona esența celorlalte probe și de a ușura poziția lui Morari Stanislav pe care îl cunoaște de mai mult timp.

De asemenea instanța de apel a reținut că, declarațiile martorului Ursu Sergiu prin care se atestă că, anume inculpatul Morari Stanislav s-a apropiat la stația PECO pentru a

primi suma de 300 euro care a fost extorcată de la Drangoi Mihai se confirmă și prin descifrările convorbirilor telefonice purtate de abonații SA „Orange Moldova” de la nr. xxxxxxxx ce aparține cet. Ursu Sergiu spre nr. xxxxxxxx utilizat de cet. Drangoi Mihai, de la nr. xxxxxxxx utilizat de Morari Stanislav la 14 decembrie 2014, ce confirmă apelurile telefonice între Drangoi Mihai, Ursu Sergiu și Morari Stanislav, ridicate prin procesul-verbal de ridicare din 13 ianuarie 2015.

Instanța de apel a respins argumentele avocatului Guzun Vladimir și a inculpatului precum că în sentință eronat a fost indicat că, Morari Stanislav era persoana care urma să preia banii extorcați de Cerniciuc Iuri pentru ca ulterior să fie transmiși acestuia, considerând că concluzia dată de bazează pe presupuneri, deoarece din probele prezentate de acuzarea de stat rezultă că inculpatul Morari Stanislav a avut rolul de complice la săvârșirea infracțiunii, respectiv, dânsul urma să preia banii extorcați anterior de către Cerniciuc Iuri pentru ca ulterior să fie transmiși acestuia, fapt confirmat prin declarațiile martorului Ursu Sergiu, procesul-verbal privind efectuarea măsurii speciale de investigații - controlul transiterii banilor din 15 decembrie 2014, procesul-verbal privind efectuarea urmăririi vizuale din 15 decembrie 2014, precum și descifrările convorbirilor telefonice.

La fel, instanța de apel a respins argumentele avocatului Guzun Vladimir precum că prima instanță la baza sentinței de condamnare a pus probele administrate la urmărirea penală, dar nu probele examinate în ședința de judecată, menționând că prima instanță a stabilit vinovăția inculpatului Morari Stanislav în baza probelor administrate de acuzatorul de stat, atât la faza urmăririi penale, cât și în instanța de judecată, probe care au fost apreciate în conformitate cu art. art. 100 alin. (4), 101 alin. (1) Cod de procedură penală.

Argumentele avocatului Guzun Vladimir și a inculpatului Morari Stanislav cu referire la faptul că, în sentință sunt scrise eronat sintagme precum „Morari Stanislav și Cerniciuc Iuri au stopat automobilul; Morari Stanislav și Cerniciuc Iuri i-au permis lui Drangoi Mihai să se deplaseze la domiciliu pentru a aduce suma de bani extorcată; Morari Stanislav și Cerniciuc Iuri au pretins prin extorcare, Morari Stanislav ca complice de la Drangoi Mihai prin intermediul lui Ursu Sergiu mijloace financiare în sumă de 300 euro pentru a nu documenta conducerea de către Drangoi Mihai a automobilului în stare de ebrietate, etc”, nu pot fi reținute ca fiind eronate, deoarece prima instanță a stabilit fapta infracțională care i-a fost imputată inculpatului Morari Stanislav, respectiv, acuzatorul de stat a administrat suficiente probe pertinente și concludente prin care s-a constatat că, Morari Stanislav a avut calitatea de complice la pretinderea prin extorcare de către Cerniciuc Iuri a sumei de 300 euro de la Drangoi Mihai, pentru a nu documenta conducerea de către ultimul a automobilului în stare de ebrietate.

Cu referire la erorile materiale care au fost strecurate în actele administrate la faza urmăririi penale și care au fost invocate de către avocatul Guzun Vladimir și de inculpatul Morari Stanislav, fapt pentru care s-a solicitat declararea nulității actelor procesuale în cauză, instanța de apel a notat că, în speță organul de urmărire penală a corectat erorile materiale care au fost strecurate, precum și judecătorul de instrucție în ordinea stabilită de Codul de procedură penală (procesul-verbal privind corectarea erorilor materiale din 09 februarie 2015, încheierea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 11 februarie 2015 (f.d. 224, 239-241, vol. I)).

Totodată instanța de apel a specificat că, erorile care au fost strecurate în actele

procesuale sunt pasibile de a fi corectate în ordinea prevăzută de art. 249 Cod procedură penală și nu cad sub incidența încălcărilor care atrag nulitatea actelor procedurale (art. 251 Cod procedură penală).

Argumentele avocatului Guzun Vladimir aduse în vederea declarării nule a actelor de procedură cum ar fi: ordonanța de pornire a urmăririi penale din 14 decembrie 2014; procesul-verbal de primire a plângerii; cererea lui Drangoi Mihai de primire a banilor; procesele-verbale de la f.d. 6, 7, 21, 23, 25, 28, 30-33, vol.I; ordonanțele din 14 decembrie 2015, nu au fost reținute de către instanța de apel ca fiind pertinente, din motiv că urmărirea penală a fost desfășurată cu respectarea prevederilor legislației procesual-penale.

Mai mult, avocatul Guzun Vladimir nu a contestat acțiunile organului de urmărire penală în baza art. 313 Cod de procedură penală.

5. Avocatul Guzun Vladimir în numele inculpatului, în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) Cod de procedură penală, a contestat hotărârile judecătorești cu recurs ordinar solicitând casarea acestora cu pronunțarea unei hotărâri de achitare.

În argumentarea recursului a invocat dezacordul cu soluția de condamnare adoptată în speță, menționând că instanța de apel nu a rezolvat fondul cauzei, nu a combătut argumentele invocate în apelul apărării, iar erorile indicate în apelul apărării nu au fost înlăturate de către instanța de apel, dar au fost repetate.

Sușține că la dosar nu au fost prezentate probe concrete cu privire la participția lui Morari Stanislav la săvârșirea infracțiunii, iar în acest mod instanța de apel menținând sentința de condamnare a comis o eroare gravă de fapt.

Mai evidențiază că instanțele de fond au ignorat declarațiile martorului ocular Drangoi Zinaida.

În opinia apărării, condamnarea lui Morari Stanislav este ilegală, deoarece a fost conchisă de către instanțele de fond în lipsa reală a faptei infracționale.

5.1. Inculpatul, fără a invoca expres careva temeieri prevăzute la art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, a declarat recurs ordinar solicitând casarea hotărârilor judecătorești cu pronunțarea unei hotărâri de achitare.

În argumentarea recursului a invocat că:

- instanța de apel nu a examinat circumstanța că la urmărirea penală, învinuitul, pentru a-și demonstra nevinovăția, a cerut efectuarea confruntării cu Drangoi Mihai și Ursu Sergiu, însă acest demers a fost refuzat de către procuror;

- instanțele de fond au lăsat fără examinare referința depusă de învinuit după ce a făcut cunoștință cu materialele dosarului;

- cererile și demersurile înaintate de inculpat au fost respinse fără a fi argumentate de către instanțele de fond;

- instanțele de fond au constatat că inculpatul „acționând împreună și de comun acord”, însă nu au fost aduse probe care ar demonstra rolul său la săvârșirea infracțiunii;

- în constatarea faptei incriminate se descrie că Drangoi Mihai a fost stopat de ambii polițiști, când de fapt acesta a fost stopat de către Cerniciuc Iuri și tot acesta a efectuat testarea alcoolsopică;

- instanțele de fond eronat au menționat că ambii polițiști i-au permis lui Drangoi Mihai să se ducă după bani;

- instanțele au ignorat proba anexată la fila dosarului 143, vol.I, din care rezultă că doar Cerniciuc Iuri are atribuție la stoparea lui Drangoi Mihai, dânsul la acel moment

deja se afla în afara orelor de serviciu;

- nu au fost administrate probe care ar demonstra că el ar fi extorcat careva sume de bani de la Drangoi Mihai;

- Ursu Sergiu a declarat la 01 decembrie 2015, că el a fost amenințat de către colaboratorii CNA și din acest motiv la telefonat pe Morari Stanislav;

- inculpatul nu a fost auzit în cadrul procesului penal, iar instanțele judecătorești nu au combătut argumentele invocate de el și apărare;

- instanța de apel nu a combătut argumentele invocate în referință, în cereri și demersuri precum și în apel;

- soluția instanței de apel este neclară, fapt ce demonstrează că de către instanța de apel a fost comisă o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția, în speță a fost dată o încadrare juridică greșită faptelor privind atribuirea rolului de complice.

- probele reținute de către instanțele de fond, nu demonstrează vinovăția și nu dovedesc extorcarea de către acesta a sumelor bănești menționate.

6. Procurorul a prezentat referință pe marginea recursurilor declarate, pledând pentru inadmisibilitatea acestora, ca fiind vădit neîntemeiate.

În argumentarea poziției sale, procurorul a menționat, că recurenții își motivează recursurile prin dezacordul cu modalitatea de apreciere a probelor, însă motivele de reapreciere a probelor nu se conțin în temeiurile prevăzute la alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală.

Totodată, susține acuzatorul de stat, că argumentele invocate de inculpat și apărare au constituit obiect de examinare în instanța de apel, iar instanța le-a examinat minuțios, apreciind toate probele din dosar conform art. 414 alin. (3) Cod de procedură penală, pronunțându-se argumentat asupra fiecărui motiv.

Consideră procurorul, că decizia instanței de apel cuprinde fondul apelului, temeiurile de fapt și de drept care au dus la respingerea apelurilor și menținerea sentinței, ceea ce se încadrează în prevederile art. 417 Cod de procedură penală.

7. Verificând argumentele invocate în recursuri în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestora, din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent, or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

Din conținutul recursurilor declarate, se atestă că inculpatul și apărarea critică decizia instanței de apel sub aspectul temeiurilor de casare prevăzute la art. 427 alin. (1) pct. 6), 8), 12) Cod de procedură penală, care statuează că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, precum și în cazul când nu*

au fost întrunite elementele infracțiunii ori când faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

Reieșind din temeiurile pentru recurs invocate în raport cu actele cauzei, Colegiul penal conchide că acestea nu și-au găsit confirmare la examinarea recursurilor în cauză, din următoarele considerente.

În primul rând, Colegiul penal constată că argumentele formulate de recurenți se axează preponderent pe dezacordul cu modalitatea de apreciere a probelor, însă la acest punct de analiză instanța de recurs reiterează că la etapa judecării recursului nu analizează conținutul mijloacelor de probă, nu dă o nouă apreciere materialului probator și nu stabilește o altă situație de fapt, decât cea constatată de instanțele de fond, aceasta fiind sarcina primordială a acestor instanțe.

Din atare considerente, Colegiul penal nu examinează criticele referitoare la presupusa greșită reținere, pe baza probelor administrate în cauză, a anumitor elemente factice, ci verifică, prin raportare la situația de fapt stabilită de instanțele de fond, corectitudinea dispunerii condamnării inculpatului conform infracțiunii incriminate.

Prin alte cuvinte, opozabil celor enunțate de recurent privind examinarea necorespunzătoare și unilaterală a probatoriului administrat în cauză, Colegiul penal, verificând subsidiar materialele dosarului, specifică că judecând apelurile instanța a examinat cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv, adoptând o soluție corectă de menținere a sentinței de condamnare a inculpatului Morari Stanislav, care este argumentată și corespunzătoare cumulului de probe administrate și nemijlocit verificate în ședințele de judecată în condițiile art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală și, totodată, care au fost just apreciate de instanțe prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, în baza căroră s-a stabilit cu certitudine că faptele imputate inculpatului corespund elementelor constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. art. 42 alin. (5), 324 alin. (2) lit. c) Cod penal.

În desfășurarea aceleiași idei, instanța de recurs specifică că, așa cum rezultă din textul deciziei atacate, instanța de apel și-a motivat decizia în conformitate cu prevederile art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală și aceasta cuprinde temeiurile de fapt și de drept care au dus, la caz, la adoptarea soluției expuse în pct. 4 al prezentei hotărâri.

În contextul în care analizăm critica cu privire la examinarea unilaterală a probelor de către instanța de apel, urmează a fi reținute și prevederile art. 101 alin. (3) Cod de procedură penală, unde este stipulat că nici o probă din dosar nu are o valoare prestabilită pentru instanță.

De altfel, conducându-se anume de aceste reglementări, instanța de apel a examinat toate probele din dosar și nu a dat prioritate celor în favoarea condamnării inculpatului, ci coroborându-le le-a analizat în ansamblu lor, apreciind just că ele sunt suficiente pentru a fundamenta o acuzație penală și a-i incrimina lui Morari Stanislav săvârșirea infracțiunii de corupere pasivă prin complicitate.

Cu referire la argumentele recurenților prin care se susține că instanța de apel nu a examinat detaliat și nu a combătut argumentele invocate în apeluri, că instanțele de fond nu au examinat argumentele inculpatului invocate în referință și în demersurile înaintate, precum și că inculpatul nu a fost auzit de către instanțele judecătorești, Colegiul penal menționează că aceste argumente sunt apreciate ca fiind pur declarative, deoarece verificând minuțios hotărârile judecătorești supuse recursului se constată că inculpatul și apărătorul său au primit răspuns la argumentele înaintate, iar simplul dezacord al acestora

cu soluția pronunțată în speță nu constituie temei de admitere a recursului în sensul formulat.

Mai mult, instanța de recurs menționează că motivarea hotărârii este un proces de analiză și sinteză a actelor și lucrărilor dosarului care nu presupune în mod necesar expunerea tuturor elementelor amănunțit, atât timp cât sunt valorificate toate aspectele relevante din punct de vedere probatoriu și sunt menționate componentele obligatorii ale unei motivări a hotărârii penale, așa cum s-a procedat în speță.

Prin urmare, Colegiul penal consideră că argumentele invocate de recurenți sunt nefondate, întrucât vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii incriminate se dovedește indubitabil din probele acumulate, nefiind comisă nici o gravă eroare de fapt de către instanța de apel la judecarea cauzei, care ar duce la casarea acesteia și adoptarea unei alte soluții.

Pentru a constitui caz de casare, eroarea de fapt trebuie să fie gravă, adică, pe de o parte, să fi influențat asupra soluției cauzei, iar pe de altă parte să fie vădită, neîndoielnică. Eroarea gravă de fapt nu privește dreptul de apreciere a probelor, ci discrepanța între cele reținute de instanță și conținutul real al probelor, prin ignorarea unor aspecte evidente ce au avut drept consecință pronunțarea altei soluții decât cea pe care materialul probator o susține.

În ceea ce privește alegațiile inculpatului privind dezacordul cu respingerea de către procuror a demersului privind efectuarea confruntării între inculpat cu martorul Drangoi Mihai, instanța de recurs atestă că instanța de apel corect a menționat, că nici inculpatul și nici apărarea nu au contestat acțiunile organului de urmărire penală la etapa corespunzătoare, ca după caz să fie reparate, iar prin prisma art. 251 Cod de procedură penală, nulitatea actelor organului de urmărire penală nu mai poate fi invocată ulterior la judecarea cauzei penale.

Astfel, conform art. 230 alin. (2) Cod de procedură penală, în cazul în care pentru exercitarea unui drept procesual este prevăzut un anumit termen, nerespectarea acestuia impune pierderea dreptului procesual și nulitatea actului efectuat peste termen.

În al doilea rând, Colegiul penal consideră că, în prezenta cauză nu și-a găsit confirmare nici temeiul pentru recurs semnalat de către recurenți și prevăzut la pct. 8) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală.

Sub acest aspect se va menționa, că temeiul invocat de recurenți - „*nu sunt întrunite elementele infracțiunii*” este prezent atunci, când instanța ce a judecat cauza a comis în această parte o eroare de drept, cum ar fi situația prin care în hotărârea judecătorească s-a făcut referire la săvârșirea infracțiunii, dar nu au fost stabilite faptele sau împrejurările de fapt care corespund elementelor constitutive ale infracțiunii respective.

Prin urmare, temeiul, la care se face trimitere în recurs, nu este aplicabil în speța examinată din punctul de vedere al prezenței erorii de drept, care ar determina necesitatea casării deciziei instanței de apel.

La caz, fiind cert că conținutul probelor și valoarea lor probatorie este analizată detaliat și multiaspectual în textul deciziei instanței de apel, iar careva temeiuri de a pune la îndoială veridicitatea acestor probe nu s-au stabilit, deoarece ele au fost obținute cu respectarea normelor de procedură penală.

Prin urmare, instanța de recurs conchide că situația de fapt a fost just stabilită de către prima instanță și de instanța de apel în urma analizei coroborate a întregului ansamblu probator administrat și expus în pct. 4 al prezentei decizii, încadrarea juridică

dată faptelor este corectă și corespunde situației de fapt reținute, la caz, corect instanța de apel ajungând la concluzia că sunt îndeplinite în prezenta speță condițiile tragerii la răspundere penală a inculpatului Morari Stanislav pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. art. 42 alin. (5), 324 alin. (2) lit. c) Cod penal.

Astfel, cu referire la invocarea de către recurenți a faptului că la materialele cauzei nu au fost prezente suficiente probe care ar dovedi vinovăția inculpatului de săvârșirea infracțiunii imputate, Colegiul penal menționează că instanța de apel corect a reținut la adoptarea soluției de condamnare următoarele probe: declarațiile martorilor Drangoi Mihai (f.d. 158-162, vol.II); Drangoi Zinaida (f.d. 151-152, vol.II); Ursu Sergiu (f.d. 153-157, vol.II); procesul-verbal din 14 decembrie 2014, ora 11:45, prin care se confirmă că Drangoi Mihai s-a adresat la CNA pe faptul extorcării de către un echipaj al INP din or. Ialoveni a sumei de 300 euro (f.d. 4-6, vol.I); procesul-verbal privind efectuarea măsurii speciale de investigații - controlul transiterii banilor din 15 decembrie 2014 (f.d. 23, vol.I); procesul-verbal privind examinarea bancnotelor din 14 decembrie 2014 (f.d. 24, vol. I); procesul-verbal privind efectuarea urmăririi vizuale din 15 decembrie 2014 (f.d. 26, vol.I); procesul-verbal privind interceptarea și înregistrarea comunicărilor din 15 decembrie 2014 efectuate între Drangoi Mihai - Cerniciuc Iuri (stenograma din 14 decembrie 2014, ora 13:13, f.d. 30, vol.I), Drangoi Mihai - Ursu Sergiu (stenograma din 14 decembrie 2014, ora 14:11, f.d. 31, vol.I), Morari Stanislav-Ursu Sergiu (stenograma din 14 decembrie 2014, ora 14:47 f.d. 33, vol.I); procesul-verbal de percheziție corporală din 14 decembrie 2014 a operatorului stației PECO a SRL „Ghervas Petrol” amplasată pe adresa str. Testimițeanu, 7, or. Ialoveni Ursu Sergiu (f.d. 43-44, vol.I); procesul-verbal de percheziție corporală din 14 decembrie 2014 a cet. Morari Stanislav și automobilul acestuia model „Opel Astra”, n/î C QP 806 (f.d. 53, vol.I); procesul-verbal din 19 ianuarie 2015 prin care a fost cercetat telefonul ridicat de la Morari Stansilav model „Nokia X2” de culoare neagră cu IMEI 1 nr. 1353695055855142 și IMEI 2 cu nr. 353695055855159 în care se conțineau 2 cartele SIM cu nr. xxxxxxxx și nr. xxxxxxxx (f.d. 63-64, vol.I); raportul de expertiză nr. 311 din 15 decembrie 2014 (f.d. 72-79, vol.I); descifrările convorbirilor telefonice ridicate prin procesul-verbal de ridicare din 13 ianuarie 2015 (f.d. 85-97, vol.I); descifrările convorbirilor telefonice (intrare/ieșire) purtate de către abonații SA „Orange Moldova” nr. xxxxxxxx ce aparține cet. Ursu Sergiu, nr. xxxxxxxx, utilizat de cet. Drangoi Mihai, nr. xxxxxxxx utilizat de Morari Stanislav, pentru 14 decembrie 2014, ce confirmă apelurile efectuate între Drangoi Mihai, Ursu Sergiu și Morari Stanislav, ridicate prin procesul-verbal din 13 ianuarie 2015 (f.d. 100-123, vol.I); analiza operațională întocmită de CNA (f.d. 128-135, vol.I); scrisoarea nr. 227 din 12 ianuarie 2015 a IP Ialoveni, prin care se constată că la 13 decembrie 2014 spre 14 decembrie 2014, conform graficului serviciului diurn a grupei operative a IP Ialoveni pentru luna decembrie 2014, au fost de serviciu inspectorii Serviciului supraveghere tehnică și accidente rutiere al SSP Morari Stanislav și Cerniciuc Iuri, care nu au întocmit careva procese-verbale contravenționale pe numele cet. Drangoi Mihai, ce conducea mijlocul de transport model „Nissan Micra”, n/î IL BE 071 (f.d. 140, vol.I).

Totodată, cu referire la argumentele apărării precum că instanța de apel l-a condamnat pe Morari Stanislav în lipsa faptei infracționale, Colegiul penal menționează că atât prima instanță cât și instanța de apel corect au remarcat, că într-adevăr în acțiunile lui Morari Stanislav nu sunt prezente semnele extorcării mijloacelor bănești, însă din

materialele cauzei s-a dovedit că inculpatul cu certitudine cunoștea despre faptul că Cerniciuc Iuri a extorcat suma de 300 euro de la Drangoi Mihai, deoarece potrivit declarațiilor martorului Ursu Sergiu date la faza urmăririi penale, rezultă că anume Morari Stanislav i-a comunicat acestuia că de el urmează să se apropie o anumită persoană care o să-i transmită careva mijloace bănești, fără a concretiza suma (f.d. 51-52, vol.I).

Potrivit explicațiilor conținute în literatura juridică de specialitate, latura obiectivă a infracțiunii prevăzute de art. 324 Cod penal, constă în fapta prejudiciabilă care se exprimă în acțiunea de a pretinde ori a primi oferte, bani, titluri de valoare, alte bunuri sau avantaje patrimoniale, ori de a accepta servicii, privilegii sau avantaje ce nu i se cuvin persoanei cu funcție de răspundere.

Totodată, extorcarea ca modalitate normativă a faptei prejudiciabile în contextul variantei agravate de la lit. c) alin. (2) art. 324 Cod penal, se poate realiza prin una din următoarele modalități faptice:

- punerea victimei în situația care o determină să-i transmită coruptului remunerația ilicită, pentru a preîntâmpina producerea efectelor nefaste pentru interesele legitime sau ilegite ale victimei;

- amenințarea cu lezarea intereselor legitime sau ilegite ale victimei (nu lezarea efectivă), în cazul în care aceasta nu-i transmite coruptului remunerația ilicită;

- nesatisfacerea solicitării victimei, astfel încât aceasta este nevoită să transmită remunerația ilicită către corupt, pentru a evita lezarea unor interese legitime sau ilegite ale victimei.

Infracțiunea de corupere pasivă este una formală și se consumă din momentul săvârșirii uneia dintre modalitățile normative care desemnează faptele prejudiciabile, adică din momentul pretinderii, acceptării, primirii sau extorcării în întregime a remunerației ilicite.

La caz, instanța de recurs menționează că instanțele de fond corect au reținut în sarcina inculpatului Morari Stanislav prezența semnelor de complicitate la infracțiunea de corupere pasivă, întrucât din stenogramele convorbirilor telefonice purtate între inculpat și martorul Ursu Sergiu se atestă că ultimul i-a comunicat despre primirea banilor, iar în scurt timp inculpatul a fost prezent la stația de alimentare cu petrol din or. Ialoveni, indicându-i în cadrul convorbirilor „să nu vorbească prea mult”.

Faptul că inculpatul a prezentat o altă versiune cu privire la evenimentele petrecute la data săvârșirii infracțiunii, precum că s-a adresat copiilor săi care se aflau cu el în mașină să nu vorbească prea mult, corect a fost apreciată de către instanțele de fond drept o metodă de apărare. La fel, nu are importanță la caz nici faptul că inculpatul nu a luat banii de la Ursu Sergiu, întrucât după cum a fost indicat mai sus, infracțiunea imputată este una formală.

Pe de altă parte, sub aspectul invocat de recurenți că instanțele de fond, prin atribuirea rolului de complice lui Morari Stanislav, au înfăptuit o încadrare juridică incorectă faptelor incriminate acestuia, instanța de recurs accentuează că din speța dedusă judecării se evidențiază că acțiunea de extorcare a fost săvârșită de către o altă persoană, căreia i-a fost atribuit rolul de autor al infracțiunii, însă în contextul în care Morari Stanislav era persoana care cunoștea intenția acestuia și a dus până la capăt acțiunile infracționale inițiate de persoana respectivă, deplasându-se la stația de alimentare cu petrol din or. Ialoveni și comunicând lui Ursu Sergiu să mai țină la el o perioadă de timp

mijloacele bănești, rezultă că Morari Stanislav a avut rolul de intermediar la săvârșirea infracțiunii, acțiuni care potrivit practicii judiciare constante, corect au fost calificate de către instanțele de fond ca complicitate la infracțiunea de corupere pasivă.

Față de cele ce preced, Colegiul penal conchide că, în prezenta cauză, nu se constată admiterea erorilor de drept prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) 12) Cod de procedură penală, la etapa judecării apelurilor.

Prin urmare, argumentele invocate de către recurenți, nu și-au găsit confirmare și nu pot servi temei de casare a deciziei contestate, iar instanța de recurs conchide că în speță se impune soluția inadmisibilității recursurilor ordinare declarate, ca fiind vădit neîntemeiate.

8. În corespundere cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de avocatul Guzun Vladimir în numele inculpatului și de inculpat, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 26 octombrie 2016, în cauza penală în privința lui *Morari Stanislav xxxxxxxx*, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 26 mai 2017.

Președinte

Petru Ursache

Judecătorii

Petru Moraru

Ghenadie Nicolaev